

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Det bemærkes, at forslaget er en genfremsættelse af tidligere fremsatte lignende forslag, jf. beslutningsforslag nr. B 44 i folketingsåret 1976-77 (2. samling) (Folketingstidende 1976-77 (2. samling), forhandlingerne sp. 1810 og 4551, tillæg A sp. 4441), beslutningsforslag nr. B 6, fremsat den 16. oktober 1982, 1. behandling 26. oktober 1982 og 2. (sidste) behandling den 18. januar 1983 (Folketingstidende 1982-83, forhandlingerne sp. 1017 til og med sp. 1031 og 4174, tillæg A sp. 779 og tillæg B sp. 823), beslutningsforslag nr. B 4 i folketingsåret 1983-84 (1. samling) (Folketingstidende 1983-84 (1. samling), forhandlingerne sp. 299 og 1891, tillæg A sp. 589) og beslutningsforslag nr. B 109 i folketingsåret 1984-85 (Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 6057 og 7541, tillæg A sp. 3563).

Når Fremskridtspartiet finder det nødvendigt at genfremsætte nærværende beslutningsforslag, hænger det sammen med den seneste debat om løntilbagegang for befolkningen, rejst af statsministeren i hans nytårstale den 1. januar 1989.

Her blev det foreslået, at landets økonomiske situation bl.a. kan bedres gennem løntilbagegang og skattelettelse. Statsministeren foreslog en 10 pct.s løntilbagegang.

Fremskridtspartiet mener, at politikerne skal gå i spidsen for befolkningen og vise den gode vilje, således at befolkningen kan se, at politikerne virkelig agter at gå i gang med en løsning af landets økonomiske problemer.

Tilhængerne af en forhøjelse af vederlag til folketingsmedlemmer bruger det argument, at lønnen er mindre, end en faglært arbejder får. Man glemmer efter forslagsstillernes mening nogle væsentlige ting, at selv om lønnen blev sat op med 37 pct., fik man jo ikke bedre kvalificerede medlemmer. For vi vil vove den påstand, at samtlige medlemmer af det høje Ting mener sig kvalificeret. Man glemmer de lange ferier, folketingsmedlemmerne har, man glemmer frikortordningen samt fribilletter til teatre etc. Man glem-

mer den pension og efterlønsordning, folketingsmedlemmerne har.

Fordi en borgmester, der har siddet i 8 år, er sikret livsvarig pension, er det jo ikke ensbetydende med, at man skal udvide de særfordele til andre grupper; tværtimod burde man afskaffe disse særfordele og indføre en ens pensionsordning for alle som foreslået af Fremskridtspartiet.

Man glemmer den skattefordel, som folketingsmedlemmerne har, man glemmer, at der her i Folketinget er en række forhenværende ministre, der oppebærer ministerpension, man glemmer de gode ben, man sidder og tildeler hverandre, det være sig statsrevisorer, medlem af Radorådet, kommitteret for Hjemmiværnet, og man kunne nævne stribevis af andre givtige ben; endvidere glemmer man, at det er den af folketingsflertallet førte politik, der har bragt Danmark til afgrundens rand.

Man glemmer, at vi står foran en overenskomstsituation, hvor man forlanger, at lønmodtagerne skal vise løntilbageholdenhed. Endvidere glemmer man, at det er en meget attraktiv og efterspurgt arbejdsplads. Ved hvert folketingsvalg står der 1.100 på spring for at komme ind. Alle disse grunde taler for at nedsætte lønnen med 20 pct.

Bemærkninger til de enkelte punkter

ad 1

Denne del af forslaget indebærer en 20 pct.s nedsættelse af vederlagene til ministre, folketingsmedlemmer, borgmestre m.fl. Tilsvarende forslag har tidligere været fremsat den 20. februar 1975 som F. XII, se Folketingstidende 1974-75 (2. samling), forhandlingerne sp. 257, 2736 og 6362, tillæg A sp. 1201 samt tillæg B sp. 623.

En 20 pct.s lønnedgang vil virke psykologisk rigtigt. Det Folketing, hvis skiftende flertal i 20 år har ført ødslepolitik, bør nu over for befolkningen vise sin vilje til at gå i spidsen med at spare på sig selv i disse for vort land så trange økonomiske tider.